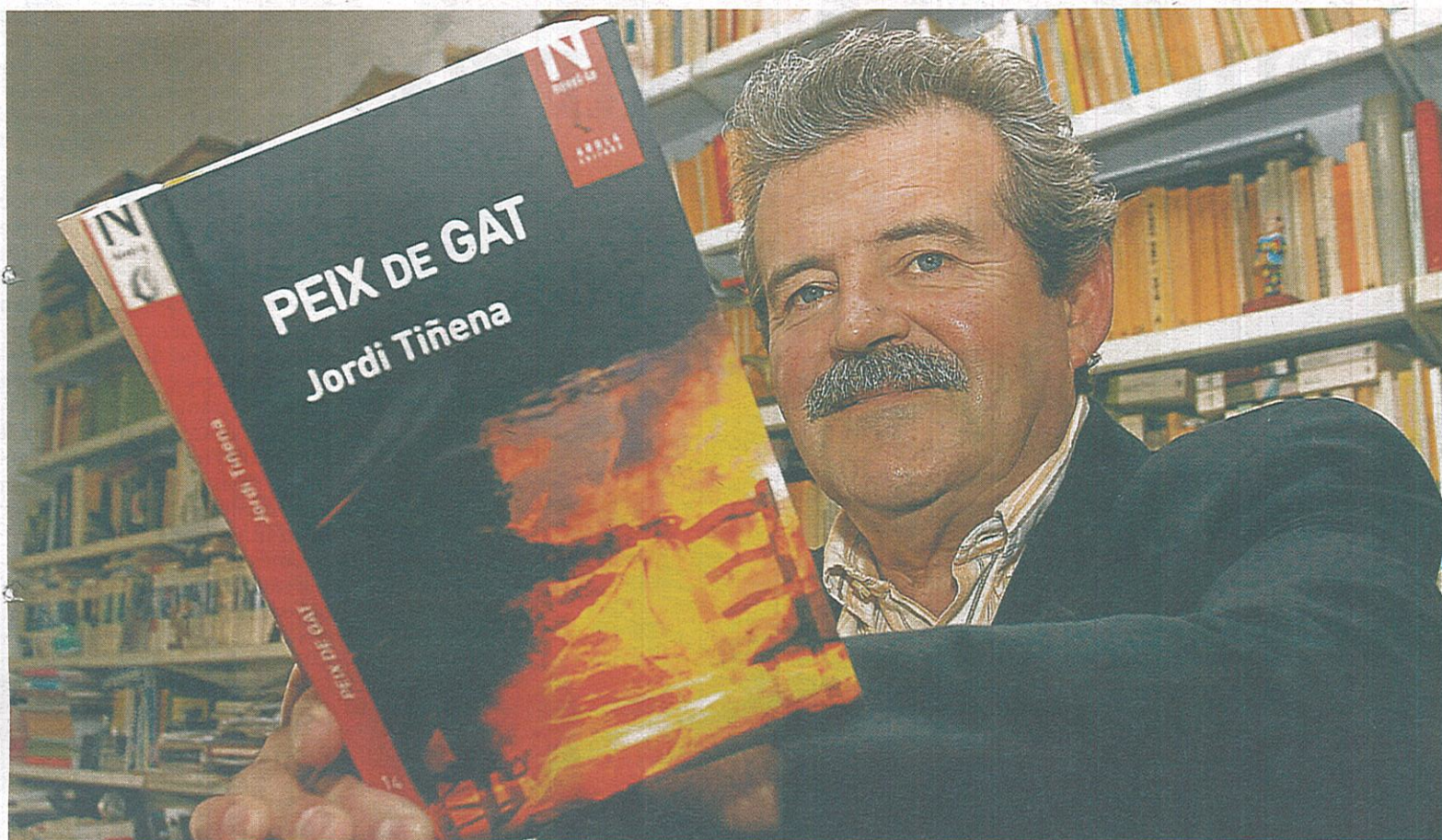

Nascut el 1955 a Barcelona, sóc veí de Tarragona. Llicenciat en Filologia Hispànica i en Filologia Catalana, fa trenta anys que faig de professor d'institut i porto escrites una desena de novel·les. La meua última obra, *Peix de gat* (Arola Editors), està ambientada a la postguerra de Tarragona ciutat

“Sembla que ens hem contagiats del ritme de la narració audiovisual”

Jordi Tiñena, escriptor

VICENÇ LLURBA

En la seva novel·la dibuixa una postguerra duríssima a Tarragona...

És que el dia a dia havia de ser-ho... Hi ha moltes històries dins de la història i, per norma general, aquesta història en majúscula només registra els fets que considera importants i obvia els fets petits que, molt sovint, són els que marquen a les persones perquè tenen a veure amb el seu dolor, l'amor, la ràbia...

La història parla poc del dolor quotidià.

Sí. De totes maneres, jo crec que si n'has sentit explicar a casa,

d'aquestes històries, la postguerra és molt fàcil de reconstruir. Perquè totes aquestes històries, passessin on passessin, tenen un substrat comú que té a veure amb la por, la gana i la falta de llibertats per a tot, fins i tot de llibertat personal.

Per què tria la postguerra? Hi ha camins a explorar?

Tot i que de vegades sento a dir que de la Guerra Civil se'n parla massa, jo crec que en parlem poc, amb tota sinceritat. Aquí ens empatxem de seguida, tot i que, de vegades, no hem passat ni del vermut. A mi em fa una mica de llàstima veure que, segons com, sé més

coses de les guerres civils americanes que de les guerres de casa.

O de la Segona Guerra Mundial, que l'hem vist del dret i del revés...

Sí... Aquí ja diem que en parlem massa quan coincideix l'estrena d'unes quantes pel·lícules o en surten alguns llibres. En canvi, comparat amb altres països, aquí encara hi ha poqueta cosa de la Guerra Civil... i de la postguerra, encara menys.

La postguerra potser resulta encara més incòmoda, no creu? Perquè encara hi ha molta gent viva que la va passar, i va durar molt. A més, hi ha hagut un pòsit

de por que ha silenciats moltes veus. La postguerra segueix viva en molta gent. En persones que van patir molt, però també en d'altres que se'n van beneficiar.

Tampoc no hem fet cap trencament institucional amb el franquisme...

Esclar. Per exemple, el partit que tothom dóna per guanyador de les pròximes eleccions encara no ha condemnat el cop militar franquista, i no ho fa per raons ideològiques, però també perquè molts dels seus dirigents tenen llaços familiars amb els protagonistes del Règim.

Potser per això ha acabat

fent una novel·la amb molts personatges, molts punts de vista... Potser sí... He fet una novel·la molt coral on, de vegades, una mateixa escena l'expliquen diferents personatges des de diversos punts de vista, i jo crec que això ajuda a enriquir la novel·la i, alhora, enriqueix la perspectiva que té el lector sobre aquell moment.

Això també fa que la lectura sigui més complexa...

Sí, és veritat: hi ha vegades que et pots perdre. Però jo confio plenament en el lector. El lector sempre acaba posant les coses al seu lloc.

De vegades sembla, però, que demanar esforç al lector sigui pecat.

Bé, hi ha molts tipus de lector. No n'hi ha un de sol. Però sí que penso que la literatura també s'ha contagiada d'impaciència i velocitat. Sembla que tot hagi de passar de pressa i que tot s'hagi d'entendre a la primera.

Per què creu que passa?

Suposo que hi ha moltes raons. Vivim acceleradament i també sembla que ens hem contagiats del ritme de la narració audiovisual. I això ho noto, per exemple, amb els meus alumnes d'institut.

En què ho nota?

En què hi ha un gruix d'alumnes, tampoc tots, a qui costa molt seguir determinats llibres que, fa trenta anys, els alumnes de batxillerat podien llegir sense gaires problemes i que, de fet, eren lectures obligatòries.

Com ara?

La poesia d'Espriu o els llibres de Pere Calders.

Amb els contes de Calders?

Sí. Pere Calders era un autor que, fa trenta anys, no presentava gaires problemes per als alumnes de batxillerat, i avui dia els costa molt.

Per raons de competència lectora o de nivell cultural?

És una qüestió doble. D'una banda, em sembla clar que el nivell general de formació amb què els alumnes arriben al batxillerat és més baix que no era. D'altra banda, crec que també entren en joc raons més generals d'exigència cultural.

Quines raons?

El tipus de pel·lícules o de programes de televisió que miren els adolescents d'avui dia té ben poca cosa a veure amb el tipus de cinema o de tele que es mirava fa vint o trenta anys.

TONI ORENSANZ

1ª Fase

Últims Pisos a la venda

L'Exclusivitat comença a fer-se realitat

VISITA EL PIS MOSTRA

- Habitatges 1, 2, 3 i 4 dormitoris amb pàrquing.
- 6.000m² de zona enjardinada amb piscina.
- Avalem les quantitats entregades a compte.

ambientia
INMOBILIÀRIA

Av. Vidal i Barraquer nº 40-42
Al costat de la Tabacalera
TARRAGONA
977 24 44 46

9c noucentre
TARRAGONA